

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
wydane dnia [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
w składzie:

- Piotr Kodymow – Przewodniczący
- Eliza Nahajowska – Sędzia
- Andrzej Oryl – Sędzia sprawozdawca

[REDAKTOWANE]
Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: [REDAKTOWANE]

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. w [REDAKTOWANE] sprawy przeciwko radcy
prawnemu [REDAKTOWANE], wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej
Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] **obwinionemu o to, że:**

w dniu [REDAKTOWANE] około godziny 10:15 na drodze publicznej- drodze wojewódzkiej [REDAKTOWANE] w
miejscowości [REDAKTOWANE], gmina [REDAKTOWANE] prowadził rower znajdując się w stanie
nietrzeźwości w rozmiarach: 0,55 mg/ litr alkoholu mierzonego w wydychanym powietrzu,
odnośnie do którego to czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 2 k.k., został
prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] (Sygn.
akt: [REDAKTOWANE]) uznany za winnego popełnienia, a postępowanie karne przeciwko niemu
zostało warunkowo umorzone na okres 2 lat próby, czym naruszył etyczny obowiązek
kierowania się przez radcę prawnego przepisami prawa oraz etyczny obowiązek dbania przez
radcę prawnego o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w
działalności publicznej i życiu prywatnym, tj. zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego
opisanego w art. 64 ust. 1 pkt. 2 ustawy o radach prawnych w związku z art. 1 i art. 6 ust. 2
Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/ 2010 Prezydium
Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego
kodeksu etyki radcy prawnego.

o r z e k a:

- 1) uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia
przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o wszczęcie postępowania
dyscyplinarnego, tj. czynu z art. 64 ust. 1 pkt. 2 ustawy o radach prawnych w związku z art.
1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

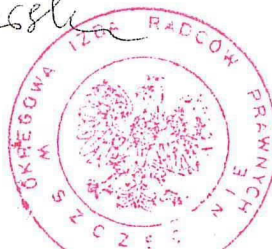
i wymierza za ten czyn karę upomnienia,

- 2) kosztami postępowania w kwocie [REDAKTOWANE] (słownie: [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w
[REDAKTOWANE] Sąd obciąża radcę prawnego [REDAKTOWANE]

Piotr Kodymow

Eliza Nahajowska

Andrzej Oryl

UZASADNIENIE

W związku z otrzymaniem dnia [REDAKTOWANO] pisma [REDAKTOWANO] polecającego wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] podejrzanemu o prowadzenie na drodze publicznej roweru w stanie nietrzeźwości, postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie o czyn z art. 64 ust. 1 pkt. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w wyniku zaś postępowania wyjaśniającego, pismem z dnia [REDAKTOWANO] wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec wspomnianego radcy.

W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP w [REDAKTOWANO] ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia [REDAKTOWANO] około godziny 10:15, radca prawny [REDAKTOWANO] prowadził rower po drodze publicznej - drodze [REDAKTOWANO] w miejscowości [REDAKTOWANO] gmina [REDAKTOWANO]

Dowód: wyrok z dnia [REDAKTOWANO] r.,
 wyrok z dnia [REDAKTOWANO] r.,
 wyjaśnienia obwinionego składane podczas dochodzenia.

Radca prawny [REDAKTOWANO] kierował się do sklepu celem zakupu żywności dla dzieci, a przed wjechaniem na drogę publiczną upewnił się, że może bezpiecznie włączyć się do ruchu. Po wizycie w sklepie radca prawny zatrzymany został przez policyjny patrol i poddany badaniu na obecność alkoholu. Badanie wykazało stan nietrzeźwości w rozmiarach 0,55 mg/l alkoholu mierzonego w wydychanym powietrzu, z tendencją wzrostową.

Dowód: wyrok z [REDAKTOWANO];
 wyrok z [REDAKTOWANO];
 wyjaśnienia obwinionego składane podczas dochodzenia.

W trakcie kontroli radca prawny nie czynił funkcjonariuszom żadnych przeszkód i wykonywał polecenia, korzystając jedynie z gwarantowanych mu procedurą karną uprawnień do nieprzyznania się do winy i odmowy składania wyjaśnień.

Dowód: wyrok z [REDAKTOWANO],
 wyrok z [REDAKTOWANO].

Stan radcy prawnego [REDAKTOWANO] w czasie kiedy prowadził on rower nie mógł budzić wątpliwości. Nie zależnie od wyników badania alkomatem, wyczuwalna była od niego woń alkoholu, był pobudzony, niestabilny emocjonalnie, występowały u niego zaburzenia równowagi i koncentracji oraz niezborność ruchowa.

Dowód: wyrok z [REDAKTOWANO];
 wyrok z [REDAKTOWANO].

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

W myśl art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych „Radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej m.in. za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. Zgodnie zaś z art. 27 ust. 1 cytowanej ustawy rola ślubowania składanego przez radcę prawnego ma następujące brzmienie: „Ślubuję uroczyście w wykonywaniu zawodu radcy prawnego przyczyniać się do ochrony i

umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązki zawodowe wypełniać sumiennie i zgodnie z przepisami prawa, zachować tajemnicę zawodową, postępować godnie i uczciwie, kierując się zasadami etyki radcy prawnego i sprawiedliwości".

Zasady etyki radcy prawnego sformułowano w postanowieniach Kodeksu etyki radcy prawnego, którego art. 1 nakazuje radcom prawnym kierować się przepisami prawa, postanowieniami zawartymi w przedmiotowym kodeksie oraz w uchwałach organów samorządu zaś art. 6 ust. 2 stanowi, iż radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności, zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

Już pobieżny przegląd wymogów zawartych w cytowanych przepisach wskazuje, iż część z nich odnosi się nie tylko do działalności zawodowej ale także do pozostałych sfer życia członka korporacji radców prawnych. Na czoło powyższych „uniwersalnych” wymogów wysuwa się: i) obowiązek kierowania się przepisami prawa oraz ii) dbania o godność zawodu prawnego.

Wobec brzmienia art. 178a § 2 Kodeksu karnego jest sprawą oczywistą, iż prowadzenie roweru po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, stanowi naruszenie obowiązujących przepisów prawa. Normy prawa karnego materialnego regulują bowiem pożądane zachowania od strony negatywnej, opisując czyny zabronione oraz konsekwencje ich popełnienia. Innymi słowy, spełnienie przesłanek zawartych w danym przepisie części szczególnej Kodeksu karnego równe jest naruszeniu prawa. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, nie można mieć wątpliwości, iż radca prawny [REDACTED] swoim zachowaniem dopuścił się czynu opisanego w art. 178a § 2 Kodeksu karnego, w konsekwencji zaś naruszył także etyczny obowiązek kierowania się przepisami prawa.

Odnosząc się do drugiego z wyróżnionych powyżej wymogów, należy zauważyć, iż radca prawny zalicza się do grupy zawodów zaufania publicznego. W związku z powyższym jego wykonywanie - poza niezbędną wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniem - wymaga również posiadania walorów osobowościowych takich jak: nieskazitelny charakter uczciwość czy praworządność. Wspomniane cechy mają gwarantować nie tylko bezpieczeństwo interesów potencjalnych klientów ale także godności zawodu, której istnienie jest warunkiem skutecznego funkcjonowania radców prawnych jako elementu systemu wymiaru sprawiedliwości.

Samo pojęcie „godności zawodu” nie zostało zdefiniowane ani w przepisach ustawy ani też w kodeksie etyki, nie może jednak budzić wątpliwości, iż wiąże się ono z estymą, dobrą sławą i powagą zawodu radcy prawnego. Prowadząc rower w stanie nietrzeźwości, powodując w ten sposób potencjalne zagrożenie na drodze publicznej, a przy tym wykazując negatywne znamiona charakterystyczne dla takiego stanu, [REDACTED] dopuścił się naruszenia powyższych wartości, w konsekwencji uchybiając godność zawodu radcy prawnego.

Ustalając wymiar kary, Okręgowy Sad Dyscyplinarny wziął pod uwagę nie tylko opisane powyżej naruszenia obowiązków etycznych, ale również postawę radcy prawnego [REDACTED] który nie tylko przyznał się do zarzucanego czynu i współpracował z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie postępowania wyjaśniającego ale również wyraził, szczerą skruchę i wolę poprawy. Równie istotne wydają się okoliczności popełnienia czynu: fakt, iż celem dla którego Obwiniony udał się w podróż był zakup żywności dla dzieci, że podczas prowadzenia pojazdu starał się on zachować zasady bezpieczeństwa oraz że podczas popełnienia czynu na drodze publicznej po której poruszał się Obwiniony panował niewielki ruch. Wreszcie, nie bez znaczenia są także: prawidłowa postawa Obwinionego wobec funkcjonariuszy policji oraz fakt, iż zarzucane przewinienie popełnione został przez Obwinionego po raz pierwszy.

W świetle powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż kara w wymiarze upomnienia odpowiadać będzie zarówno stopniowi winy przy popełnieniu czynu, szkodliwości czynu, jak również spowoduje osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wymierzonej kary.

W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zdecydował się uznać złożony przez Obwinionego wniosek o wydanie wyroku skazującego, w wymienionym wymiarze, albowiem spełnione zostały wszelkie przesłanki z art. 387 K.p.k w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Stosowny wniosek został zgłoszony przez Obwinionego do chwili zakończenia pierwszego przysłuchania, okoliczności popełnienia deliktu dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości, wnioskowi nie sprzeciwił się Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ani pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy i pouczony o możliwości zgłoszenia przez obwinionego tego wniosku, zaś cele postępowania dyscyplinarnego w szczególności w postaci: zakończenia sprawy w rozsądnym terminie, ustalenia okoliczności czynu, wykrycia sprawcy deliktu i pociągnięcia go do odpowiedzialności dyscyplinarnej przy uwzględnieniu prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego - zostały zachowane pomimo nieprzeprowadzenia postępowania w całości.

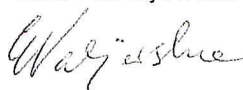
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.), biorąc pod uwagę wszystkie poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Piotr Kodymow

Eliza Nahajowska

Andrzej Oryl

